

DAGNY JOENSEN
JENS KR. VANG

Skal ein meta Njál Djurhuus, trúboðara, út frá persónligu sannfæringu styrkuni, so er væl hugsandi, at hann, sum arbeidir millum skokjur, brennivinsbørn rúsevnisnisnýtarar og kriminel í Oslo, kann fáa tann mest forherðaða búrkroppin at broyta livshátt.

Í sínum virki sum leiðari av einum kontaktsentri hjá Frelsunarherinum í Oslo í 13 ár, hevur hann prógvað, at tað ber til.

56 ára gamli Njál Djurhuus er annars eisini væl kendur í býarmyndini í Havn, og ikki minst í Frelsunarherinum, har hann hevur gingið síðani hann var smádrongur, og eitt skifti eisini hevur virkað sum trúboðari.

A páskum var hann heima og vitjaði samkomuna og familjuna, og fyri honum er tað eitt og sama mál.

Njál Djurhuus leiðir arbeidir á stovninum í miðbýnum, og har hava eini 10 fólk fast starv, umframt 36 sjálvboðin fólk, sum øll hava verið misbrúkarar av einhvørjum slag, men sum nú arbeida fyri at hjálpa sínum medmenneskjum.

Njál er kendur fyri sítt arbeiði í fjølmíðlunum og aðrastaðni, har hann royndir at tosa sak teirra, sum hann tekur til - liva á botninum í samfelagnum.

Í vetur hevur hann serliga gjørt vart við víðurskiftini hjá eini 60 - 70 heimleysu, sum liva á gøtuni. Serliga kalt og nógvur kavi hevur verið í Oslo í vetur, og tey heimleysu høvdu ongastaðni at fara.

Millum gøtubørn og narkomanar

Hetta vóru sálarliga sjúk fólk, gøtubørn, narkomanar og rúsdrekkamisnýtarar. Trúboðarin fór til fjølmíðlarnar og myndugleikarar og gjørdi vart við hetta, sum hann nevndi eina tikkandi bumbu, og setti spurnartekin við, hvat fór at henda, um bumban brast.

Burtur úr hesum kom stórt orðaskifti, og Njál gjørdist talsmaður fyri tey heimleysu. Eitt nú gjørdi NKR eina kjaksending, har hann var við, og aftaná hetta var nógv skrivning í bløðunum.

Úrslitið bleiv, at norska Borgaraverndin bjóðaði teimum heimleysu innivist í einum av tilbúgvingarhúsum teirra í einum fjalli.

Hvørt kvøld fór ein stóur bussur hjá okkum við teimum heimleysu inn í fjallið at gista. Øll komu undir tak, sigur Njál Djurhuus.

Annað úrslitið varð, at býarstjórnin í Oslo jáltaði Frelsunarherinum 4,5 mió. krónur, til at stovna eitt herberg.

Njál Djurhuus er nú víð í eini nevnd, sum skal gera álit til heystar um, hvussu trupulleikin við teimum heimleysu skal loysast.

Harnæst hevur Frelsunar-

herurin seinast arvað eitt hotell í Oslo. M.a. skal álitid fevna um, at hotellið skal nýtast at hysa narkomanum.

- Spurningurin er, hvussu vit kunnu lofta teimum, sum detta niðurfyri í almennt skipanini. Tí er ætlanin, at fólk skulu fáa møguleikar at bývga á herberginum í einar 14 dagar, til tey hava fingið innivist aðrastaðni, sigur Njál Djurhuus.

Hann heldur, at tað nyttar einki at tvinga fólk í neyðstøðu til nakað, sum tey ikki eru búgvini til, eitt nú at fara til avvenjingar.

Nyttar einki at tvinga fólk til nakað

- Hinvegin, tá tey eru til reiðar, so skal hjálpin fáast beinanvegin. Vit arbeida í løtuni við at skipa eina meldingarskipan fyri avrúsingarstøðir í Oslo.

- Frelsunarherinum skal fáa boð um, hvar avrúsingarpláss eru tøk, so misnýtarar sleppa inn beinanvegin, tá tey eru til reiðar, sigur Njál Djurhuus.

- Hvat var tað sum gjørdi, at tú júst kom upp í hetta arbeiðið?

- Tá eg hevði arbeitt sum trúboðari við samkomur í Noregi í 23 ár, kom eg upp í størstu samkomuna, so sum reglurnar eru hjá okkum. Tá mintist eg aftur á barnadagarnar í Havn, tá

eg sá annars skilagóð fólk ganga drukkini í gøtunum, greiðir Njál Djurhuus frá.

- Sum kunnugt fer vitið út, tá vinið kemur inn. Tað visti eg longu sum 12 ára gamal. Eg setti mær fyri ikki at

smakka brennivín, og tað havi eg hildið síðani.

Njál Djurhuus heldur, at hann av hesum er spardur fyri nógv. Hann livir trygt í einari kristnari „ghetto“. Í taksemi fyri tað, kennir

hann seg hava ábyrgd fyri teimum fátækru og ússaligu, sum liva á samfelagsins botni.

Umframt tað hevur hann altið havt stóran áhuga fyri sosialu víðurskiftunum, og

Systkini Elisabeth og Njál eru bæði trúboðarar í Frelsunarherinum í Noregi

Njál Djurhuus, trúboðari:

- Mítt lív er at verja tey ússaligastu

- Vit vitja menniskjuni har tey ferðast, og har nyttar einki at smekka Bíbliuna í høvdið á teimum hvønn sunnudag og kalla á Jesus, um tú er sum ein djevul hinna dagarnar, sigur Njál Djurhuus, trúboðari

hevur altið sett spurnartekin við, hvat eitt samfelag kann loyva sær móti sínum vánaligast stillaðu borgarum.

Njál er giftur við Ernu, dóttir Johannes Hansen, vanligi nevndur Gúnnu Johanne. Tey eru bæði uppalld í Frelsunarherinum í Havn.

Í 1961 fóru tey til Noregs á trúboðarskúla hjá Frelsunarherinum, og hava arbeitt innan herin øll árin.

Vit kundu ikki bara sita og vera takksom

- Fyri at koma aftur til spurningin, so fóru kona mín og eg ein dag at tosa um, hvussu heppin vit høvdu verið í okkara lívi. Vit kundu ikki bara sita og vera takksom, men hugsaðu sum so, at vit eisini áttu at gjørt okkurt, sigur Njál Djurhuus.

„Tann, ið hoyrir hin fátækra rópa og ikki svarar, hann skal ein dag sjálvur rópa, Uttan at fáa svar“, sigur Njál álvarsliga brosand, og vil við hesum siga frá teimum menneskjum, sum hann dagliga livir millum.

- At „tann fátæki“ eru tey fullu, visti eg beinanvegin. Eg ringdi til leiðsluna, og segði teimum, at nú vildi eg sleppa út á gøtuna at arbeida aftur. Aftanin var bert at arbeida har í eina tíð, men nú havi eg verið har í 13 ár, og mær dámar so ómetaliga væl, sigur Njál brosand.

- Eg kann av royndum siga, at tú skalt ikki sparka